

Πατρίς 07/07/08 (5)

Επίκαιρο άρθρο

Όταν η ελεύθερη... συνείδηση είναι δέσμοια της κομματικής

Η απουσία των κομματικών στελεχών του ΠΑΣΟΚ από την εκδήλωση στην οποία μίλησε ο διαγραμμένος πρώην πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, καθώς και εν ενεργεία ασχολούμενων με τα κοινά που βασίζουν την πολιτική ανέλιξη τους στην στήριξη του κόμματος της μείζονος αντιπολίτευσης του Εθνικού Κοινοβουλίου, πρέπει ως κοινωνία να μας προβληματίσει.

Και όχι ως φαινόμενο που έχει ενδιαφέρον για τα εσωκομματικά του ΠΑΣΟΚ, όπου η πολιτική ανάληψή του σηματοδοτεί κάποιες εξελίξεις μέσα στο ίδιο το κόμμα, αλλιά ως ανθρώπους που στην καθημερινή μας δράση αγωνιούμε για να κατακτήσουμε το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης και σκέψης, ιδεολογικός προσανατολισμός που αποτελεί το θεμέλιο λίθο της Δημοκρατίας.

Το ίδιο συνέβη σε ανάλογες περιπτώσεις και σε άλλα κόμματα όπως στην ΝΔ με την περίπτωση Τσιτουρίδη και άλλων πολιτικών στελεχών.

Η «υποταγή» της ελεύθερης... συνείδησης των υπερασπιστών των συμφερόντων των πολιτών, από όποια βαθμίδα και εάν υπηρετούν αυτή την προσπάθεια, στην κομματική, δείχνει ότι σήμερα το κοινό συμφέρον ταυτίζεται με τις προσωπικές ιδιοτελείς βιβές του καθενός, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Γιατί δεν μπορεί πριν από λίγο καιρό, όσο ήταν στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ο κ Σημίτης, αυτοί που χτες έλειπαν να έτρεχαν δίπλα του και να υπερασπιζόνταν τις θέσεις του θεωρώντας ότι είναι η λύση για να βγει η χώρα από το αδιέξοδο, σήμερα να του στρέφουν την πλάτη και όχι μόνο αυτό αλλιά να αρνούνται να ακούσουν ακόμα και τις θέσεις του... μόνο και μόνο επειδή σε μία διαφωνία με την ηγεσία του κόμματος τον διέγραψε από πολιτικό μέλος της «οικογένειάς τους».

Σε μία εκδήλωση με έντονη την πανεπιστημιακή υφή από την παρουσία πολλών καθηγητών πανεπιστημίου, γεγονός που έδινε την διάσταση μίας επιστημονικής αναζήτησης τρόπων εκσυγχρονισμού της κοινωνίας, κάποιος δεν πήγαν επειδή φοβήθηκαν ότι την επόμενη μέρα θα έμπαιναν στο

στόχαστρο της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ καθώς και ότι θα έχαναν τις όποιες ελπίδες έχουν για την διεκδίκηση αξιωμάτων στα κοινά, μέσα από την όποια προοπτική τους δίνει η στήριξη της κομματικής μηχανής.

Το φαινόμενο αυτό, πέρα από την όποια πολιτική του σημασία, έχει μία τεράστια κοινωνική διάσταση που θα πρέπει να μας κάνει να αναθεωρήσουμε την αντίληψή μας και την πρακτική μας πάνω σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με τον τρόπο άσκησης της κεντρικής διοίκησης.

Η καθορισμένη γραμμή από το κόμμα ή τον πολιτικό σχηματισμό για την επίλυση των προβλημάτων μίας κοινωνίας, χωρίς να προέρχεται από την σύνθεση απόψεων ή χωρίς να αποτελεί απαύγασμα της διεργασίας της σύνθεσης της διαφορετικότητας, εγκυμονεί κινδύνους όπως είναι η εξυπηρέτηση των προθέσεων και των βουλήσεων μία μερίδας ανθρώπων, χωρίς σε αυτή την περίπτωση να προστατεύεται το κοινό καλό και επομένως το συμφέρον της κοινωνίας.

Παράλληλα προέρχεται η σήψη και ο εκτροχιασμός του δημόσιου βίου, φαινόμενα που το τελευταίο διάστημα είναι έντονα στην πατρίδα μας, όπου η κοινωνία της συνεχίζει να μάχεται για την κατάκτηση του δικαιώματος της έκφρασης της ελεύθερης σκέψης....

Παναγιώτης Πάυλοπουλος
payloroulios2004@yahoo.gr